Ahmet Güntan

mahkeme kitap.

MAHKEME KİTAP.

Ahmet Güntan

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 2302
Şiir - 202
Mahkeme Kitap. / Ahmet Güntan Kitap Editörü: Filiz Özdem
Düzelti: İncilay Yılmazyurt
Kapak Tasarımı: Nahide Dikel © Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2006
Bütün yayın hakları saklıdır.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.
Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Yapı Kredi Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi No. 285 Beyoğlu 34433 İstanbul Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
http://www.yapikrediyayinlari.com
e-posta: ykkultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: http://yky.estore.com.tr
www.teleweb.com.tr

Ahmet Güntan (İzmir, 21 Mayıs 1955), ilköğrenimini İzmir Güzelyalı Müdafa-i Hukuk İlkokulu'nda, ortaöğrenimini İzmir Bornova Maarif Koleji'nde tamamladı; ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nü bitirdi. Şiirleri ilk olarak Kasım 1977'de Birikim dergisinde çıktı. Aynı yıllarda Yeni İnsan dergisinde müzik yazıları yazdı. İlk kitabı İlk Kan (1984) ile adını duyurdu. Altı yıl aradan sonra 1989'da çıkan, kendi yayımladığı Köpüklü Bir Kan, Bir Duman, kitapçılarda satılmadı, yaklaşık 200 kişiye postalandı. Nezle, Lale Müldür'le birlikte 1990'da yayımladığı paydaş kitap Voyıcır 2'de yer aldı. Çeşitli dergilerde şiir üstüne yazıları yayımlandı. Haldun Bayrı'nın İki Şahit ve Diğerleri (Metis, 1997) kitabında bir okuma notu yer aldı. Deneme kitabı Esrârîler 2003'te, yeni bir şiir ihtiyacını dile getirdiği "Parçalı Ham Manifesto" 2005 yılında kitap-lık dergisinde yayımlandı.

Şiir kitapları: İlk Kan (1984);

Köpüklü Bir Kan, Bir Duman (1989);

Voyıcır 2 (Lale Müldür ile birlikte, 1990);

Romeo ve Romeo. (YKY, 1995);

İlk Kan. (İlk Kan ve Köpüklü Bir Kan, Bir Duman’ın birlikte basımı, YKY, 1998);

İkili Tekrar. (YKY, 1999)
Deneme: Esrârîler (YKY, 2003) Ahmet Güntan'ın
YKY'deki kitapları: Romeo ve Romeo. (1995) İlk Kan. (1998)
İkili Tekrar. (1999) Esrârîler. 2000/2001 (2003) Mahkeme Kitap. (2006)

MAHKEME KİTAP.

CÜMLE.

Kurmadığım cümle kalmadı.

Cümle bir cenderedir, hepsi.

Esas muhalefet hakkı bütün cümleleri kurmuş bitirmiş

olanındır.

Kırsan, büksen, ne yararı var, cümleyi kuracaksın, ortada bırakamazsın.

Dadacılar cümleleri ortada bırakırdı, zimzim zanzibar zimzalla zam, ama onlar ancak fikir olarak güzeldir.

Kalpten kalbe bir şeyler aktığı da bir gerçek ama.

Cioran'ın cümleleri uykusuzluğun taşıdığı sonrasızlık ritmiyle akar, akar, bu kadar haklılık dilin taşıyabileceği bir şey değildir.

Ama cümle, karakteri icabı hep bir haklılık ileri sürer.

Haklılıktan vazgeçmek için belki iki yüzyılı görmüş

geçirmiş olmak lazım, fikirler evrile devrile ne hale geliyor, kur bakalım hadi artık o cümleleri.

Thomas Mann, iki yüzyılı görmüş bir yazar olarak (1875 - 1955), dilin yakasını bırakmış bir adamın cümlelerini kurar.

Abdülhak Şinasi Hisar da iki yüzyılı görmüştür (1888 - 1963), ama cümlelerinin dizginlerini bırakacak hoşgörü onda yoktur.

Cümlelerin etrafını boşaltarak onları görünür kılan şairlerdir.

İlhan Berk, alfabe değiştiğinde on yaşındaydı (1928), cümleleri okula yeniden giden öğrenci, cümlenin kolayca kurulabileceğini biliyor.

"Maksadımızı tam olarak anlatan söz dizilerine cümle deniyor", nasıl eski bir tanım.

Cümle sıcak mücadeledir, yoksa niye ömür boyunca arka arkaya aralıksız bu kadar çok cümle kuralım?

Sıcak mücadelenin dışına çıkma ihtimali şairlere belirir, o da biraz, şair şanslı, inatçıysa.

Cümle kurmadan anlaşma imkânı var mı, var, ama ona medeniyet demiyorlar, cümle kurmak medeniyettendir diyorlar, o zaman abi gibi insanın koluna giren cümleden daha medenisi var mı?

Hintliler İngilizce konuşurken “Şuradan bir simit alalım”

yerine “Şuradan bir simit alma durumu ortaya koyalım”

derler, tercih kesin, bizdeki “Şuradan bir simit alma durumu ihdas eyleyelim” ile aynı.

Herkesin gönüllü katıldığı bir diktatörlük, cümleler diktatörlüğü.

At Ali, at! Tut Ali, tut! Bu karga ne budala!

Bir şair olarak toplumun sustuğu ânı arıyorum.

SAVUNMALAR.

2002 – 2005

Firkat demidir ko şi’ri, Ahmed

Mahşer gününe terâne sığmaz

Ahmed Paşa

KARGANIN SAVUNMASI.

Ağacın kesik dalında tutunacak yer buldum. Ka. Oku unut oku unut kör tarihte kayboldum.

Babam kır kargasıydı hâkim bey.

Başına şey gelmiş, sonra barışmış

onunla.

Ka. Korkmadan konduğu korkulukla kardeş kalıp kocamak isterdi, göç olmuş, olmuyor.

Ka. Kılavuzu kaba korku olan Aile Türkçesini koruyamıyor.

Herkes karga akşam karanlıkta.

Ben görsem rengimi korkmuyorum, sabaha kalan beni heyecanlandıran.

Şu uzun binaların tepesinde, bize hükmedenler yaşıyor. Ka.

Kara kara kargalar, kararan kırlarda kanat kırdılar, karanlık kavgalara katılmadılar.

Ben de bu Japonları hiç anlamadım, karanlık, koyu. Ka. Ama onlar için en güzeli ham meyvenin güzelliğiymiş, bu doğru, karga bok yemeden, erkenden.

Zor bu kargalık, delikanlılık.

Mahkemesi olmaz, 21. yüzyıla karşıyım ben sizin, büyük cehennem, birey yüzyılı.

Ka. Gençtim, budalaydım, her denilene inandım, otuz yıl şehre göç şuradan kafilelerle.

Ağzında peynirle konan kargayı gören var mı?

Hadi leylekle tilki tamam, leylek hakikaten içemez yassı çanaktan, gagası doğuştan, şeklen imkânsız, zaten göçten feleğini şaşırmış.

Pekmezle yoğurdu karıştır al sana kargabeyni. Kılavuzum, karayım, budalayım.

Afrika’yı gördüm, esas olay orada ağaçlardır, hayvanları boş ver. Ka.

Koca fil ağacın yanında heybetsiz kaldı.

Bir dilenci gördüm, kim onun hükümeti? Buna kargalar mı?

Cinayet yüksek binalarda. Ka.

ŞAİRİN SAVUNMASI.

Sevmediğim sınıfın içine bu beyin kimyasıyla doğdum ben. Dura baka dura baka.

İster istemez şair oldum.

İstemez miydim köyde doğup büyümeyi, Elazığ'dan Siirt, Ceyhan, Mersin göçmeyi,

İstanbul'a Vefa'dan girip Beyoğlu'na inmeyi. Tam yuva bulurdum beni şair yapan kimyaya. Dur bakalım.

Elime baktım bir gün, öyle şiir yazarken, ne yapıyorum ben pek bilmem her şeyi.

Bakalım. Dur bakalım.

Meşeyi, zeytini, inciri severim çok, neden tam bilmiyorum.

Bazen rüyamda bile görürüm onları. Dur bakalım.

Bir ideali olmayan ağaçlar. Şairler de.

Bazen onlar da rüyamdalar.

Ayak birden taşa çarpar vücut tökezlediğinde nasıl tamamlarsa beyin bir anda eksiğini bir sürü şeyi kendim buldum.

On altı yaşında şakadan hapse attılar taş üstüme bir daha yazma söz ver ait olarak çözdüm şiir tekniğini. Bakalım.

Dur bakalım. Şiir birkaç ideali kaldırır. Bu da benim savunmam hâkim bey.

Birkaç ideal. Karşıya el sallamak bile istemem. Şimdi bir tabiat olayı iyi giderdi. Dur bakalım.

Devamlı sallanan bir bacakla şiirimi koruyorum. O benim şiir yazan bacağım. Şair Haşim ölmüş

bu yaşta.

İçimden bir ses bana bayağı hayır dedi, bunu benim sınıfımdan kimse anlamadı. Şeklen imkânsız.

Ama dur bakalım.

Şiir Topu ideali ile yandım yıkıldım, artık Top Şiir yazmak istemem hiç.

Toplayıp değil parçalayıp bakıp.

Gerçi bir şair dinlemiştim, gençti, aradığım ahlakta dedi.

Bir de galiba. Dur bakalım.

AĞACIN SAVUNMASI.

Çok şey gördüm beni kesen adamın yüzünde, oradan öğrendim. Şişşşş sus.

Boşluğa konmuş, dala,

budala karga, uyandırma.

Çekilmek imkânsız, saklandım diyelim, tarih denen tarhana çorbasından.

Çok olaylar olmuştu, şişşşş sus.

Hatta öyle dendi, bunları ağaç bilir, başka hiçbir şey bilmez ağaç.

Yalnız ağaçlar uzun ömürlü ağaçlar.

Bir ağaçtan bile daha iyi durup bekleyen Abdülhamid mesela, uzun ömürlü, ölümü ta 1918, Yalnız Ceviz Köyü'nü kuran Anadolu'dan uzak.

Bu ceviz yayılıyor yayılıyor, kubbesi böyle bütün dünyayı tutuyor. Şişşşş sus. Karın altında suskun harabelerden uzak.

İnsanın büyüme istikameti de ağaca benzer hâkim bey, kümbet gibi dikilir. Ne var ki ağaç sabit, insan gezegendir.

Tohum ağaç olduktan sonra kaybolmuştur hâkim bey, gasptan korkmayacak kadar mülkiyetten uzak.

O daldaki gaybet-i efkâr, o dili yok, o tasarımsız, şişşşş sus, o araya giren düşünceleri savmak için hızlı hızlı dua etmekten uzak.

Öyle duruyor bakıyor bakıyor sonra unutuyor iki kere kendini kesmişti eskiden ağaçlar kesildi mi biz de kökleri çıkarır evde yakardık su dolar kocaman çukurlara.

Bir adam sabah gölgemi çitle çevirmişti, ağaçları seven o şair bunu yazmıştı.

Gitmedim, hâlâ buradayım, şişşşş sus. Uçmasın.

Belediyenin kaydından da düştüm. Biyografisinin ipini kimseye bırakmayanlardan uzak.

Birleşmiş Milletler 1945, CIA 1947, İsrail 1948.

Şişşşşşşşş, susssss.

ER HALEF DEMİR'İN SAVUNMASI.

İçim çok dolu hâkim bey.

Hep para konuştular. 3 lira, 5 lira. Bazen kalbimi göç ediyorum beyin göçü.

Bizim orada herkes akrabadır, inanır mısın? Yüzleri de.

Amerika'da o genetikçileri şaşırtır bunlar Siirt'te.

Ümit Burnu'nda o kış, 1860, sıkılmış bekleyen denizci, bilseydi sıkılmazdı. İnsanın yüzde sekseni sudur. Tuzu da denizle aynı.

3 lira, 5 lira. Kurşun beni okşamıyorsa deler. Sefer dedem, Salih amcam, Hacı dayım, buraları, bu köy. Dünyada gençler için hayat şimdiki kadar ümitsiz olmuş

her zaman.

Gidiyorum yaylaya, su bağlaya bağlaya. Karlofça 1699, 1556 Fuzûlî ölüyor, 1799 Şeyh Galib. Uhud, 625.

Uçurumdan düşmüşüm

üstü kapalı bir yere.

Göç bitti sevgilim, bu durak en son durak, kalktı göç eyledi Vefa elleri. Sana bir an dikkatli bakan benim için tecavüz sayılır.

Portakal yapraklarının üstüne tıp tıp tıp düşen yağmurla böyle her yeri güzel bir koku kaplar böyle 12 yaşında oturur kayanın üstünde seni bulmayı düşünürdüm.

Yarıya kadar okudum.

Allah'a ulaşmak için yola çıkan 100 yoksul dileği içinde kaybolur sandım dileğim.

3 lira, 5 lira. Para, para, para.

Elimdeki sopayla yürüdükçe ardımdan yolu çizer, giderim.

Allah olmayınca, tarih olmuyor.

Klorofil buldu doktorlar bende, artık av bitti, bir ağaç gibi donup kalabilirim.

BAĞDAT’IN SAVUNMASI.

Bismillahirrahmanirrahim.

Zor savunma. Parçalanmışı ben toparlamam. Bom ba.

Bağdat seni delik delik delerim.

Anlaşanlar, koca koca adamlar, Bağdat anlaşması.

Bom ba. Demirden yapıldı, atası gürz, altın MÖ 6000, bakır MÖ 4200, demir MÖ 1500. Yanımda gelip fotoğraf bile çektirdiler.

Anlamı atlayan iki kere başarılı olur.

Ağaç tanımadı sosyal şeyi.

Bom ba. Açtı çiçeğini.

Manzaraya düşkün yazar okunmak için teknik problemini çözer.

Herkes herkesi aldattı, El Reşad Hastanesi’nde olanları unutma.

Al lah. Bu bir, bir de insan yağı mafsallara iyi gelir diye kanlı çınarın altında parçalanan satılan sadrazam, 1648.

Türklerin ruhsal merkezi dağ mı ağaç mı, belki ikisi de, dağdaki ağaç, iki sabit üst üste, ihtiyarlığı özlüyorum.

Bağdat seni delik delik delerim.

Bom ba. Köküyle yan yatmış

palmiye. Cidde’ye de palmiyeleri ta Cezayir’den Fransızlar getirirdi, serbest ticaretin yerinden olmuş palmiyeleri, yıl 1983.

Adalet her şeyden değerlidir, değişen bir şey olmaz. Para sofuluğu bozar, suçluyu da hâkim affeder. Al lah.

5. Murad galiba, okudum ama unuttum, kendini havuza atıyor, kan istemem, padişahlık istemem.

Bunu Abdülhamid görür, ben bakamam.

Bağdat’ın içine girilmez yastan.

Savaşta esans satan adam sosyal sağır, ağaç gibi. Bom ba.

Bu böyle sürer, tarhana çorbası, ağaçlar kesilir, şairle karga hep budala.

Sensiz burada Bağdat kadar yalnızım hâkim bey. Biçim, anlama ihtiyaç duyduğum andan itibaren parçalanmıyor.

Maç kaç kaç, üç üç.

Hiçbir zaman ağzınla yiyip, yediğini şeyden boşaltan olduğunu unutma. Beyin bunun üstünde çalışıyor.

Her şey iyiye doğru gitmez.

Değişir birden. Bom ba.

AYRILIĞIN SAVUNMASI.

Elimde değil ayırıyorum.

Var ama bir bildiğim.

185 şairi buyruğunda koruyan bak odur

İstanbul’u ayıran, 1453.

İnsanları dörde ayırdım, yeniler, kapı önündekiler, içeridekiler, sonra eskirler.

Tahranlı ikizleri ayıramadım.

Onlar için ayrılık Allah yanıdır.

Mevlânâ’yı insan sıfatlarından ayırdım. Şair Haşim’i ayıramadım.

Vicdan yaşamsaldır, kavuşmanın da. Tutarlı düşünceyi ayırdım, hasret çekti. Oy.

Oy ağacı kargadan ayıramadım, hayret. Şairi kestim ayırıverdim, şu ayrılık korkusuna bakın siz.

Şiir Adam, ta neandertallerin iyi savunucusu, tarih onda ayrılık korkusu.

Kalp ile inzivaya çekilenlerin çoğu, mühendis bunlar, Türkle Kürdü ayıramadım.

İnziva, ayıran şeylerden sıyrılmaktı.

Tarhanam bak topak topak.

Yahya Kemal’in mezarında Haşim’in ruhu için dua eden ayrılıkçı.

Mal sahibi mülk sahibi son ettirgen son sahibi. Hayret.

Ben böyle ayırmadım.

Ayrılık ayırdı beni. Asker ocağında, çarşı izninde.

Ayrılık ayırdı da beni.

Bilmem.

Daha çok bir kimya olayı ayrılık çok tuhaf, ablam kimya temeldir der.

Öte yandan evcil köpek hayret yavaş yavaş kalmaya alışır kısa ayrılık ile başlanır sahibi ayrılık sürelerini uzatılır.

Hâkim bey bakın ne

diyeceğim bana 3 tarih ver dedim Yalta Malta Romanya dedi Yalta 1945 Malta 1989

Romanya 1989 oy.

ÇOCUĞUN SAVUNMASI.

Allahım. Beni büyüt Yarabbim, çok küçük kaldım. Ne olurdu düşünsene çam zeytin verseydi.

Allahım sen o cevizleri patır patır o Japonların üstüne karga ne çok gülmüştüm Yarabbim. Öyle bir şey değil, karanlık bir kuyudan yeni çıktım çocuklar.

Yeni öğrendim anlamayı, ormanda bulduk onu. Allahım seni kaybettiğim zaman çok korkuyorum Yarabbim.

Amik Ovası kardeş ovası, Titüs Tüneli kardeş tüneli.

Çıktım Bakras Kalesi'ne baktım aşağı, hadi dayı, bize masal anlat.

Sen hâkim ol Yarabbim.

Tarihin işi gücü var, beni yazmaz. Sonra vicdan da Allah'ın kardeş karakutusu.

Göğsünde kardeş incire yuva bulamamış harabeye harabe. İnsan lanetlendiğini hiç bilir mi dersin?

Bana sorarsan ben milattan önce ölmüşüm, düşün

Midas için biteni Kimmerler karşısında.

Meselem alınyazım gibidir meselem 30 yıl sonra bu keçiboynuzunun altında bir şair dinlensin yeryüzü gökyüzüdür meselem.

Allahım. Anlatıyorum, sen beni duy Yarabbim. Geldiğimde gitmişti ağaç. Yeter artık 300

yıldır demiş gitmiş.

Yoğunluk azalabilir ama devam şart. Ne olacağım ben büyüyünce, Mantık Abidesi mi?

Deli deli şeyler. Allahım Yarabbim. Evcilleşmenin tarihi dayıcım köpek MÖ 10000

keçi kuzudan neredeyse MÖ 9000

eşek tavuk 4000 3500.

Ağyar değilim, buralıyım, görünmezim, daha gelmeden oraya varırım, ararım, sorarım, hay Allahım o Japonlar.

BATTAL GAZİ’NİN SAVUNMASI.

Kimsin? Battal’ım, zamanlıya kattalım. Battal seni ciğersizlere karşı ben savunacağım hâkim bey. Kim onun hükümeti?

Ben de şiirimden mimikleri sildim okunmayız bizler taşırız.

Gezme Battal bu dağlarda beni de vururlar. Çok sonra biliyorsun en önde zaten şair yeniçeriler yürümüş.

Vardım sağ sakin şehrine, millet üzgün durur Battal, ıslama ekmek tarlası.

Gürzümü salladım

be gaziler ocağa atacak ateş.

Ne yılan duydu, ne karınca uyur, karıncalar uyumaz, en iyisi natürmort.

Namaza duran ıslak çorapta yoldaşın kestiği kurban lekesini türbende gözümle ben gördüm Battal.

Aşk ilahîye değgin güneştir[1]

tam tepeden gölge kalmaz vurduğun yerde.

Sırtlanın boynunu bilir misin, kalındır, 2 sayfa yeter tarihe, Persler gitti Roma geldi Roma gitti Persler geldi 17 kahpe yara için 17 delik.

Kimsin? Battal’ım, zamanlıya kattalım. Para kazandığı gün yorganın altına kaçan şair, Matbaadan Önce 1955.

Benim için Battal zamanlı benim meselem. Lala bana çubuğumu ver lala. Kim ne derse desin Amerika iğrençsin.

Katla kendi gaileni 7 milyarla uğuntuyu duydun mu Battal?

Ya. Kafan bin oldu değil mi?

Böyledir bu, böyle durur.

Battal ben de bu dağların busunu sevdim.

Bana bir Aşkar bulsan, bana gayret yoldaşı olsan, bir iki ettirgen daha ursak, aşk ilahîye değgin güneştir, haydi Battal.

YOKSULUN SAVUNMASI.

Cır cır cırcır böcek bana yoksulluğumu. Hayır. Vara vara sırtımı bu sıcak taşa.

Hayır. Evinde yiyeceği olmayan kimse.

Kuru kuru gömerler

yoksulu. Hayır. Kafası bin, kalbi dolu. Hayır. Çıplağa her şey dışarıdan mı gelir?

Bir ayrılık bir yoksulluk, ölümü boş ver. Ne yapar sence yoksul oğlan

mezarlıkta yoksul kıza?

156 milime 66 milim, neyleyim doların enini boyunu.

Bazı şairler amigdalayı, ben ayna nöronları.

Çıkıp bey sofrasına yemek de yedik. Hasan beyin vurdurduğu ırgat Osman yatsın yanımda.[2]

Burası Avrupa, Pound konuşuyor, senin bu topraklara kadar gelmiş

bütün akrabalarının canını alan kişiydi Battal.

Ben aynada yüzümü 40 yaşından sonra gördüm hâkim bey.

Midas'ın son yemeği de meğerse mercimekmiş.

Ne diyelim göğsüne Ali Baba Harami yazılmış çocuğa, Bağdat 2003.

Biri erkenci daha fazla acı çekmesin diye enkazın altında bileklerini kesiyor o ölmese kurtarılıyor diğeri dışarıda bileğini kesiyor, Marmara depremi, 1999.

Balina nefesini çok uzun ben inan daha uzun tuttum. Hayır.

Kurbağalar sesini yükseltti, yağmur geliyor.

Bildiğimiz. Hayır. Her gün uyuduğumuz. Hayır.

Karanlığı görmesin gözü.

Benden sonra gelen ikinci cümlede saydım yalnızca 1 tek 0 sayısı var 1 sayısı 7

kere birler kardeştirler de.

İlk ayrılık 2 ile başlar, ondan 4 tane var.

EGE’NİN SAVUNMASI.

Şafak 730. Bilsem ki öleceğim, Ege’ye döneceğim. Dağda tek kalsam devam edeni tanıyorum.

En önemli savaş son savaştır, Tolstoy, ölümü 1910. Onu da dedim, İzmir’in kurtuluşu, 1922, babamın doğduğu yıl.

Namazdan sonra kahvede herkes uyur, Ege uykusu, 10 dakika, kimseye teslim olmadınız ama uykuya.

Bunu da dedim.

Ben farklılığımdan gurur duymuyorum ben ayrılığa toptan karşıyım hâkim bey.

Bak sahadan çıkıyor, seyre dalıyor.

Onu da dedim, her durak bir haberdir, sözünüzü bitirmedikçe anlam ortaya çıkmaz.

Şiir nedir bilmem ben şairi tanırım. Bunu da dedim.

Bakın hâkim bey,

Germencik, Kokararı, Kuyuburnu, Aşşalar, Gabağaç, Üçardıç, Yalnız Meşe, Güççükdaş, Daşlıdarla, Kelmemedin Bağ, Goca Çeşme, hepsi.

Bunu da dedim.

Uyuyan memuruna

yuva bulamamış müzeye müze mi denir?

Toplama çarpma bunlar önce.

Çıkarmayı Ege’de şair çocuklar buldu, bölme de sonradan gelmiştir insana.

İpte tavuk da yürüttüm göğsü kırmızı nar bülbülüne tuzak da kurdum tutmadı çocuk kalktın mı bakalım aman başıboş da dünyaya?

Ben size diyorum natürmort kendini savunacaktır.

Onu da dedim, çıngırdaklı nohut yemeye savaşı görmeye geldim.

Ovadüzünde hapsolan dağ adamı ilkokul birden beri tartışılıyor demek ki beni 29 yaşında doğurmuş

oturma odalarını sessiz tutan ayakta kalma çabasıdır bunu da dedim.

Zeytin ağaçlarının altında yemin eden âşıklar, bunu da dedim. Kargalar da parlak şeylere düşkün oluyor.

DİPNOTLAR

[1] Şeyh Galib: Aşk bir şem-i ilahîdir

[2] Nâzım'ın vasiyeti